

FĂURITORI ȘI MARTIRI AI UNIRII BASARABIEI CU ROMÂNIA
MAKERS AND MARTYRS OF THE UNION OF BASARABIA WITH
ROMANIA

*Colonel (rtr.) conf. univ. dr. Anatol MUNTEANU (Academia Oamenilor de Știință din România)**

Căpitan Catelli Emanoil
(1883-1943)

Militar de carieră, lider organizator al Comitetelor Ostășești și a mitingului din Odesa, ideologul Unirii Basarabiei cu România, asasinat de bolșevici.

Rezumat: Autorul prezintă viața și activitatea militară și politică a ofițerului Emanoil Catelli „sufletul ostașilor moldoveni și inima mișcării românești din Basarabia”, pentru Unire. În perioada Primului Război Mondial și mișcărilor revoluționare din Rusia, patriotul și propagandistul naționalist, stabscăpitanul Emanoil Catelli, a organizat, pe parcurs de câțiva ani, o propagandă puternică politică și socială în rândul soldaților moldoveni, de pe frontul românesc, pentru dezrobire și Unirea cu România.

Cuvinte cheie: militari moldoveni, armata țaristă, comitete ostășești, Sfatul Țării, reforma agrară, închisori, tortură, erou.

Abstract: The author presents the life and the military and political activity of the officer Emanoil Catelli "the soul of the Moldovan soldiers and the heart of the Romanian movement in Bessarabia" for the Union. During the First World War and the revolutionary movements in Russia, the patriot and nationalist propagandist, Captain Emanoil Catelli, organized, over several years, a strong

* Email: anatol_munteanu@yahoo.com.

political and social propaganda among the Moldovan soldiers on the Romanian front, for disobedience and the Union with Romania.

Keywords: *Moldovan military, tsarist army, ostarchist committees, Land Council, agrarian reform, prisons, torture, hero.*

Emanoil Catelli s-a născut, la 25 ianuarie 1883, în satul Zgărdești, plasa Telenești, județul Bălți. Părinții din țărani gospodari răzeși. În tinerețe lucrează în agricultură, alături de părinți, ca apoi, în anul 1901, termină Școala agricolă din Cucuruzeni, Orhei. Se angajază și lucrează la boerii din sat, ca specialist de întreținere a mașinilor agricole. Abandonează agricultura și îmbrățișează cariera de militar, intră, cu succes, la Școala militară de iunkerii din Odesa (1907). După conferirea gradului de sublocotenent în subunități ale Armatei Ruse, Catelli Emanoil trece o stagiune la statul major într-un batalion de infanterie. În Primul Război Mondial este trimis pe Frontul român în cadrul Armatei a 4-a Ruse, Regimentul 77 Infanterie. Participă în lupte cu Batalionul în care majoritatea erau soldați basarabeni. Inamicii acestora erau austriecii și germanii care erau mai bine înarmați și echipați.

Cunoscând mai multe limbi, pe front, s-a ocupat de prizonieri: discuta, strângea date despre inamic, lua declarații pentru informarea Statului major. Printre prizonieri a întâlnit români-ardeleni, care în glas tare vorbeau că nu vor să lupte cu frații români. „De ce să ne omorâm unii pe alții pentru interesele străinilor?”, spuneau ei.

Pe front, locotenentul Catelli Emanoil își face prieteni în Armata română, citește în românește din cărți despre voievozi: Ștefan cel Mare, Vlad Țepeș, Mihai Viteazul, fiind influențat în acțiuni patriotice de clasicii literaturii române: Eminescu, Creangă, Alexandri, Coșbuc, ș.a.

Fiind un cunoscător bun al limbii române și ruse, din anul 1916, este activat în cadrul Comandamentului Armatei Ruse ca translator în acțiunile comune ale Armatei ruse și Armatei române.

Ofițerul Catelli Emanoil este transferat în garnizoana Odessa și conform atribuțiilor, organizează cursuri pentru ofițerii moldoveni încadrați în unitățile militare rusești, trimise pe front. Cursurile se făceau săptămânal și durau două luni, până în martie 1917. Erau sute de soldați și ofițeri cu grade mici, care frecventau cursurile pentru a cunoaște mai bine istoria Moldovei.

De aici, din Odessa, din Sala de cursuri, din Clubul unității militare ruse, s-a pornit deșteptarea națională a militarilor moldoveni. Aceste cursuri au fost un fericit prilej pentru ca ofițerii moldoveni să se cunoască, iar după orele de program, să comunice ore în șir despre istoria neamului, situația basarabenilor și problemele din armata rusă, precum și poziția moldovenilor față de război. Catelli Emanoil, era un înăscut povestitor și un promotor al culturii române, le citea camarazilor despre trecutul istoric al Moldovei, despre faptele de bravura militară a ofițerilor moldoveni în Armata imperială rusă.

În una din serate, a adus o copie a unui Decret al țarului rus, Alexandru I, (după 1812), care conținea dreptul Basarabiei la autonomie, la diferite libertăți a țăranilor răzeși și nobilimii moldovenești în ocârmuirea guberniei. Mai târziu, după anul 1830, aceste drepturi și libertăți au fost anulate și Basarabia era ocârmuită numai de ruși, după legile rusești, de oameni politici și militari ruși, care ignorau obiceiurile, graiul moldovenesc, ducând o politică de deznaționalizare a băștinașilor. La aceste întruniri și cursuri a lansat printre ostași și ofițeri ideea autonomiei Basarabiei, a format Comitetul Ostășesc Moldovenesc, în care intrau militari, deveniți personalități: Pascaluță - sublocotenent, Osoian - sublocotenent, Grigoraș - sublocotenent, Tolburi - sublocotenent, Popov - soldat, Matveev - sublocotenent, Gafenco, Turcuman, Vrânceanu - marinari ai Flotei Marii Negre, Cazilovschi - militar, fost învățător al unei școli populare, Crihan Anton - locotenent, Buzdugan - sublocotenent, Ion Valuța-student al Universității din Odesa, Maiman și Ceapâ - studenți, Corlățean - sublocotenent, ș.a.

Acest Comitet, prin ostași și alți emisari militari, a desfășurat o propagandă puternică naționalistă în rândul soldaților moldoveni din Odesa și alte garnizoane ale Armatei ruse (erau circa 50 000 de soldați moldoveni în unitățile militare dislocate în garnizoană și împrejurimile Odesei).

Din primele zile ale Revoluției, din 27 februarie 1917, și schimbărilor din Rusia, căpitanul Catelli Emanoil, împreună cu ostașii moldoveni, s-au hotărât să pună bazele Partidului Progresist Moldovenesc, un partid politic național, care să sprijine interesele moldovenilor din Basarabia. La Adunarea generală a partidului, ostașii moldoveni semnează un protest pe care-l trimit Guvernului Provizoriu din Petrograd și Comisariatului de la Chișinău, alcătuit din vechea conducere țaristă. În acest protest, ostașii moldoveni cer conducerii de la Petrograd și Chișinău drepturi politice și sociale: autonomie Basarabiei, limba moldovenească cu caractere latine în școli și instituțiile de stat, de fapt limba română, împărțirea moșiilor statului și a marilor moșieri către țăranii. S-a mai cerut autocefalia bisericii, armata să se facă în garnizoanele Basarabiei, și alte cerințe politice și sociale. Petiția a fost semnată de Căpitanul Catelli Emanoil, sublocotenentii Ciornei, Suruceanu, Sârbu, Verdeș, Rusanovschi, ș.a.

În martie 1917, Catelli Emanoil, imediat după revoluția rusă, fiind deja președinte provizoriu al Partidului Progresist Moldovenesc, contopește acest partid cu Comitetul moldovenesc ostășesc al Regimentului 40 infanterie, condus, în calitate de președinte, de sublocotenentul Nicolae Ciornei. Au urmat contacte cu partidul Național Moldovenesc din Chișinău și, drept urmare, la începutul lunii aprilie 1917, delegații militarilor basarabeni, din garnizoana Odesa, se întrunesc în ședință, împreună cu marinarii și studenții basarabeni, aflați în aceeași garnizoană și aleg un Comitet executiv al partidului, secțiunea Odesa, compus din 18 membri și având ca președinte, pe căpitanul Catelli Emanoil, care mai era denumit: „*sufletul ostașilor moldoveni și inima mișcării românești din Odesa*”.

Cu sprijinul și autoritatea căpitanului Catelli Emanoil, la Odesa, s-a desfășurat, la 18 aprilie 1917, un grandios miting al ostașilor, studenților și populației băștinașe, peste 10 000 de persoane. La miting au vorbit Emanoil Catelli, Ion Pelivan, Pan Halippa, Bogos, Ciapa, Murafa și alții. După miting, a urmat o paradă militară cu reprezentanți ai unităților militare, cu un număr mare de moldoveni. S-au cântat cântece militare românești și, pentru prima dată, s-au arborat steaguri tricolore românești. După aceste evenimente, organizatorii au avut mari probleme de serviciu cu șefii Comandamentului militar rus.

La 1 mai 1917, căpitanul Catelli Emanoil, împreună cu Ion Pelivan și Pan Halippa, ca reprezentanți ai Partidului Național Moldovenesc, au anunțat într-o ședință despre două evenimente dorite, Congresul Ostășesc al militarilor moldoveni și înființarea Sfatului Țării, care aveau să se înfăptuiască, mai târziu, în octombrie 1917.

Tot prin grija permanentă a domnului căpitan Catelli Emanoil, la 14 mai 1917, la Comitetul Ostășesc al militarilor moldoveni din Odesa, aderă reprezentanții organizațiilor militare din Nicolaev, Herson, Sevastopol, Ecaterinoslav și din alte garnizoane ale Imperiului Rus.

În cartea *Generația Unirii*, enciclopedistul Iurie Colesnic a scos, în evidență, un document important, referitor la Declarația căpitanului Emanoil Catelli, pe care îl redăm în continuare „... *Activitatea Comitetului Național Moldovenesc din Odesa, sub președinția mea, era foarte vie și, în rezultat, în baza aceluiași comitet, am organizat la Odesa Sovietul deputaților soldaților, studenților, după modelul general.*

Programa a rămas neschimbată: formarea autonomiei moldovenești și unirea cu România.

Lucrul nostru, adică al Sovietului deputaților din soldați, studenți și ofițeri, constă:

a) Tipărirea și difuzarea foilor volante cu spirit naționalist și difuzarea lor printre soldați și populația Basarabiei;

b) Zilnic aveau loc adunări și se făcea propagandă în clubul nostru;

c) Au fost trimiși 12 agitatori în Basarabia pentru propagandă;

d) Participă la congresele naționaliștilor din Odesa și Kiev ș.a.părți.

Noi foloseam lozincă revoluționară despre egalitatea națiunilor și militam pentru autonomia Basarabiei, deși, împreună cu alți românofili convinși – Halippa, Pelivan, Crihan, Buzdugan, Murafa ș.a. – pregăteam planul de Unire cu România. Noi am fost ideologii formării României Mari, care să cuprindă toate neamurile daco-romane (moldoveni, valahi, transilvăneni, bănățeni).

...Eu, fiind conducător al Comitetului din Odesa, eram permanent în legătură cu naționaliștii și românofiliile din Basarabia: Ion Pelivan, Pan Halippa, Alexandri, Buruiană, Hertza Vladimir.

Totodată, țineam permanent legătura cu Rada Ucraineană și naționaliștii ucraineni din Odesa. Eram în relații bune cu un „samostoinic” înveterat - doctorul Luțenco, cu profesorul de la gimnaziu Ceaicovski și cu

membrul tribunalului din Odesa - Seluhin. Eu participam la mitingurile lor unde luam cuvântul. De nenumărate ori ei mă alegeau în prezidiumul adunării.

...Mai departe, legătura noastră cu naționaliștii ucraineni s-a răcit fiindcă ei au început să aibă pretenția de a anexa Basarabia.

Hotărârea definitivă despre ruperea Basarabiei de la Rusia Sovietică și unirea ei cu România a luat-o „S.Ț.” format în 1917. Ideea formării acestui organ îmi aparține mie și lui Halippa. Noi am elaborat o schemă și sistematic lucrăm la formarea „S.Ț.”. Pentru a forma „S.Ț.”, era nevoie să convocăm un congres militar la Chișinău, cu reprezentarea tuturor unităților militare unde erau moldoveni. Congresul militar a fost convocat din inițiativa Comitetului din Chișinău în fruntea căruia era Gherman Pântea.*

La acest congres, au fost aleși 44 de delegați în viitorul „S.Ț.” Acesta era primul nucleu al „S.Ț.” sub președinția lui Țanțu. ...

...În martie, la 27, anul 1918, „S.Ț.” a votat unirea Basarabiei cu România, cu anumită amăgeală, deoarece „S.Ț.”* a fost convocat fără ca poporul să știe și, votând nominal, adică întrebând pe fiecare dorește el unirea la România, dar delegaților li s-a dat de înțeles că cine va vota împotriva va fi considerat trădător de patrie.*

Eu, fiind ideologul formării „S.Ț.”, nu puteam să nu votez unirea cu România, dar circumstanțele au fost de așa natură, că eu n-am putut să votez, deoarece, în acea zi eu abia am reușit să ajung de la Odesa la Bălți...

...Aș dori să menționez, că eu, Halippa, Crihan, Buzdugan, Alexandri, Pelivan, Ion Valuță și alții, eram românofili convingși și depuneam toate forțele pentru Unirea cu România, deoarece eram străini de bolșevism și să intrăm în Federația Rusă noi nu doream, de aceea noi îndreptam și orientam pe toți la unirea cu România...

...Luând puterea în mâini, făceam tot ce ne era în putere ca să consolidăm regimul existent în România.

Anchetator Cerepanov”.

Extras din Procesul Verbal al interogatoriului din 18 aprilie 1942, serviciul NKVD al URSS, dosar 824.

Fiind un mare patriot, Catelli nu a făcut parte din Sfatul Țării, preferându-se să i se încredințeze o funcție, *mai puțin politică*, în organele de conducere executive ale Republicii Moldovenești, a fost Director general al agriculturii.

La 18 februarie 1918, Catelli Emanoil face parte din delegația care pleacă la Iași, pentru a lua parte la Conferința de Pace de la București. Aici are o întrevedere cu conducerea României, cu oameni politici și militari. Din această delegație făceau parte Ion Inculeț și Daniel Ciugureanu care erau din partea Sfatului Țării, Catelli Emanoil era reprezentant al Guvernului Republicii Moldovenești. Așadar, Catelli Emanoil era al treilea om, ca importanță politică, în această delegație, cu toate că era directorul general (ministrul) al Treburilor Agriculturii și nu al Externelor sau al Apărării.

După proclamarea Unirii, din 27 martie 1918, Catelli Emanoil ocupă în noul Guvern aceeași funcție de Director general al Agriculturii, și se ocupă, împreună cu Comisia Sfatului Țării, de reforma agrară.

În anul 1923, intră în politica românească, și va fi cu funcții responsabile în Partidul Liberal. Acest partid în mai multe rânduri a fost la guvernarea României. Este propus și ocupă funcția de prefect (guvernator) al orașului Bălți. Peste un an și jumătate Partidul Liberal îi retrace această funcție deoarece s-a împotrivit la alegerea liberalilor în camerele agricole ale Parlamentului. Fiind un liberal convins, continuă în județ să facă politică liberală. În anul 1927, este ales în Senat din partea județului Bălți. Revine la aceeași funcție, în anul 1933, până în 1937. Era un politician convins, naționalist și pledează pentru formarea unui stat unitar românesc în componența *Statelor Unite ale Europei*. Ideologia lui Emanoil Catelli era protivnică bolșevismului și URSS-ului. Regimul sovietic l-a considerat *dușman al poporului sovietic*.

În anul 1940, după ocuparea Basarabiei de către Armata Sovietică, este arestat de organele NKVD la Bălți și încarcerat în închisoarea din Chișinău. Regimul Sovietic, prin instituirea terorii și dictaturii comuniste, îi făcea pe românii-moldoveni să cedeze și să-și trădeze valorile naționale. Aceasta însă nu s-a întâmplat cu toți activiștii arestați. Majoritatea au opus o rezistență ocupantului sovietic, iar unii *au primit moartea cu ochii deschiși*.

Un contemporan, din arest, din acele vremuri spunea: „...după arestare, eram luați în camera închisorii, iar în hol așteptam cu toții chinurile interogatoriilor anchetatorilor NKVD-iști. Așteptam la rând, fiecare cu coșmarul său, cu viața sa. În hol se auzeau bine chinurile la care erau supuși deținuții de torționari, strigătele și durerile pe care le suportam de la loviturile, bătăile călăilor temniceri. Se auzeau suficient de bine întrebările acuzatorilor sovietici și vocile, uneori tremurătoare, ale victimelor, basarabenilor întemnițați.

Printre cei anchetați, erau destui care își păstrau calmul și răspundeau cu multă demnitate. Atitudinea lui Catelli Emanoil era cu totul ieșită din comun. Înșiși comisarii-milițieni de la închisoarea din Chișinău, toți NKVD-iștii spunea: „*Acest om este un patriot moldovean convins. Mulți dintre voi sunteți „șkurniki” (un fel de oameni slabi, fără demnitate n.a.), în timp ce el apără idea, poporul și dreptul istoric de român. De astfel de oameni am fi mândri și noi!*”.

În scrisoarea lt.col. V. Movilă (deținut politic), ofițer al Armatei Moldovenești, scria cu admirație despre demnitatea cu care Emanoil Catelli apăra cauza românească în fața comisarilor și anchetatorilor sovietici din închisoarea din Chișinău. Redăm un citat din scrisoarea lui V. Movilă: „...*Eu eram închis împreună cu Înaltpreasfințitul părintele A. Baltagă și părintele N. Ciobanu, coloneii M. Popa și Cuș, procurorul U. Țurcanu, profesorul A. Arhip și alții, dintre care un deputat al Sfatului Țării din jud. Bălți, un fost deputat liberal, un profesor din Orhei și unul din Cahul numele cărora îmi scapă din memorie.*

Îmi reamintesc perfect de bine că atunci când ne chemau noaptea la cercetări și nimeream la ora de interogatoriu a dlui Catelli, toți comisarii de instrucție ne părăseau singuri și se adunau în camera unde răsuna puternica vocea dlui Catelli.

Câteodată rămâneam ore întregi singuri, ascultând pe furiș răspunsuri îndrăznețe și demne de cel interogat, transformate în discursuri și lecții de istorie. Unele le-am auzit personal, altele de la conviețuitorii mei de închisoare...

...Era convins că va muri pentru ideea lui fermă, că Basarabia și poporul moldovean fac parte integrantă din România”.

Întrebat de comisarul-anchetator de ce n-a fugit peste Prut, dacă știa ce-l așteaptă, Catelli Emanoil a răspuns că „...nu înțelege să împartă, la bine, belșugul și bucuria poporului și să-l părăsească în timpuri grele...”

Catelli Emanoil, la interogatorii, se lăsa antrenat în adevărate discursuri istorice și striga în final: „Va muri o generație, poate două, dar dreptatea va birui și Moldova de peste Prut, furată și torturată de voi, ocupanții ruși, va reveni la România”. După arestare și nenumărate interogatorii, acești eroi ai poporului erau încărcăți în vagoane marfare, unde stăteau mai rău ca animalele, erau ținuți fără mâncare și apă, și transportați în cele mai groaznice închisori, erau duși în cele mai depărtate pușcării ale Siberiei, din Uniunea Sovietică.

Patriotul Emanoil Catelli, torturat și umilit în penitenciarul nr. 5 din Sverdlovsc, a reprezentat în viziunea autorităților comuniste, un dușman al poporului, a săvârșit ruperea cu forța a Basarabiei de la Uniunea Sovietică (URSS), a fost un pericol și în penitenciar, făcând propagandă antisovietică printre deținuți. Pentru aceste crime a fost condamnat la moarte prin împușcare. Decizia a fost adusă la îndeplinire, la 18 februarie 1943. Alte surse comunică decesul în celula morții, închisoarea nr. 4 din Cistopol, Republica Sovietică Tătară.

În cimitirul mânăstirii Cernica există un mormânt având inscripționat numele Catelli Emanoil. Acolo este înhumat fratele lui Emanoil Catelli, Ștefan Catelli.

Pentru merite militare în slujba Imperiului Rus a fost decorat cu *ordinul Sf. Vladimir cl. III*, pentru Unire și formarea României Mari a fost apreciat cu cele mai înalte decorații: *Steaua României în grad de Ofițer*, *Coroana României în grad de Comandor*, *ordinul Ferdinand în grad de Ofițer*, și alte medalii.

A publicat: *Dicționar ruso-român și româno-rus*, Odesa, 1917; *Cine este Sergiu Gaziieff - cum a fost ales senator de Bălți?*, Bălți, 1934; *Din trecutul îndepărtat al Basarabiei (scurt istoric)*, Bălți, 1935; *În slujba neamului* (lucrare dedicată lui Ion Pelivan), Bălți, 1936. A scris zeci de articole în ziare și reviste, chemând la deșteptare, curaj și glorie ostașii basarabeni din Districtul militar Odesa și Chișinău.

Oamenii ca Emanoil Catelli nu numai au trăit, dar au și făurit istorie. Viața lui în temnițele comuniste a fost zguduitoare. El este un erou național

și ca unionist trebuie repus în drepturile memoriei noastre naționale, în valoarea cea mai înaltă în Panteonul Eroilor.

BIBLIOGRAFIE

Figuri contemporane din Basarabia: Enciclopedie, Chișinău, 1939.

CATELLI E., *În slujba neamului*, Chișinău, 1936.

COLESNIC I., *Generația Unirii*, Enciclopedie, Muzeum cultura, 2016

HOLBAN E., *Ostașii Moldovei, Monumente istorice 1917-1918*, Chișinău, 1995.

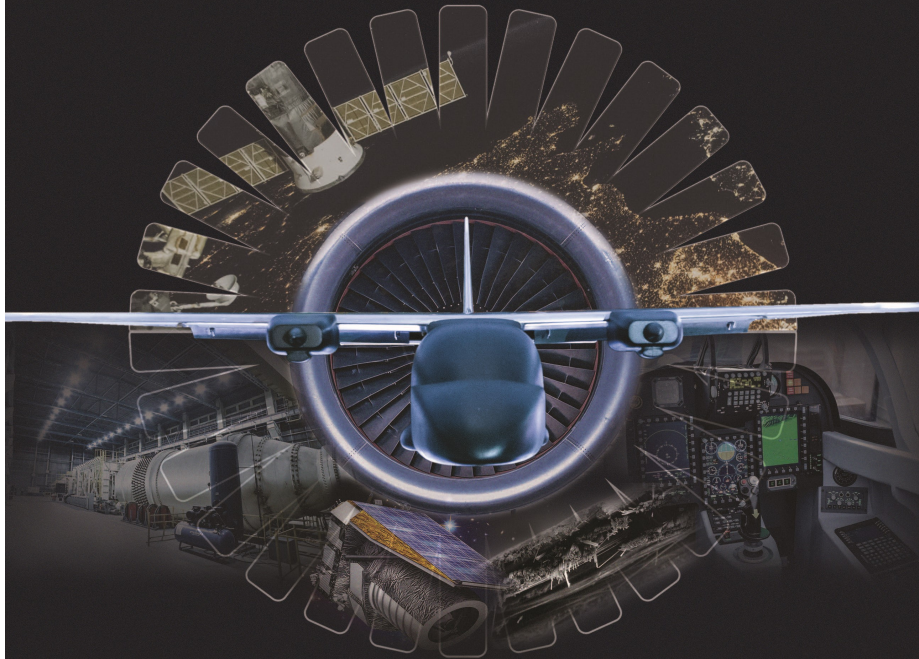
POSTICĂ E., *Deputații Sfatului Țării represați în anul 1940.*

Proces-verbal al interogatoriului din 18.04.1942-Dosar 824, Arhiva Serviciului de Informare și Securitate (SIS) al Moldovei.

INCAS
Institutul Național de Cercetare - Dezvoltare Aerospațială "Elie Carafoli"

**PESTE 70 DE ANI DE TRADIȚIE
ÎN CERCETARE AEROSPAȚIALĂ**

www.incas.ro
incas@incas.ro
B-dul Iuliu Maniu, Nr. 220, 061126, Sector 6
București, ROMANIA

ÎN ATENȚIA COLABORATORILOR !

Pentru cei ce doresc să publice articole în Revista de Științe Militare, publicație indexată în baza de date internațională CEEOL și pentru o mai bună procesare a articolelor, supunem atenției dumneavoastră, următoarele cerințe obligatorii.

1. Criteriile de selecție a articolelor sunt următoarele:

Circumscrierea în aria tematică a revistei în următoarele domenii: actualitatea politico-militară; tendințe și perspective în domeniile securitate, apărare, geopolitică și geostrategie, societatea informațională; problematica păcii și a războiului; strategie militară; securitate cibernetică.

Originalitatea – argumentare proprie; caracter de noutate; să nu fi fost publicat anterior;

Caracter științific al lucrării – stil neutru, obiectiv, argumentarea afirmațiilor și precizarea tuturor resurselor bibliografice utilizate;

Bibliografie relevantă, care să cuprindă lucrări de prestigiu și surse recente, redactată conform cerințelor bazei de date internaționale în care este publicată revista;

2. Dimensiunea articolului și norme de editare.

Dimensiunea articolului poate varia între minim 6 și maxim 12 pagini (inclusiv notele de subsol, bibliografia, figurile și anexele).

Setări pagină: margini 2 cm, format A 4.

Textul, articolului se va scrie cu font Times New Roman, dimensiune corp 12, spațiere la 1 rând, cu diacritice. Nu sunt acceptate fonturile care au măpări neobișnuite (în care caracterele diacritice – ș, ț, ă, î, â și Ș, Ț, Ă, Î, Â – înlocuiesc alte caractere - [,], @, ~, \ ș.a.m.d.). Articolul trebuie cules, pur și simplu, fără nicio altă formatare în afara sublinierilor, acolo unde este cazul folosind bold și italic.

Ecuțiile. Indiferent de locul pe care îl ocupă în cadrul articolului, ecuațiile se introduc numai în Microsoft Equation Editor. La limită, se acceptă ecuații scrise de mână, numerotate și trimise separat de restul articolului).

Figurile. Sunt acceptate formatele vectoriale standard. În cazul figurilor produse cu o altă aplicație decât Microsoft Word (de exemplu, Corel Draw sau AutoCAD), fișierele respectivelor aplicații vor fi trimise împreună cu restul articolului. Figurile trimise în format electronic vor fi desenate la dimensiunile la care pot fi tipărite, iar dimensiunea textului trebuie să fie între 8 și 12 puncte tipografice. Sunt acceptate și figuri desenate de mână, pe foi separate de restul articolului, cu condiția ca desenele să fie clare și să poată fi ușor identificat locul din cadrul articolului în care trebuie să se regăsească.

Denumirea fișierului trebuie să conțină numele autorului și titlul articolului fără diacritice. Salvarea se va face ca document Word.

3. Structura articolului

Titlul articolului în limba română și în limba engleză (centrat, scris cu majuscule, bold, font 14).

Sub titlul articolului o prezentare de autor succintă, care să cuprindă următoarele elemente (după caz): grad militar, titlu didactic/cercetare, titlu științific, prenume, nume, iar la subsolul paginii funcția deținută la principală afiliere instituțională, în cazul doctoranzilor – domeniul cercetării, universitatea, e-mail.

Un rezumat relevant, de circa 150 de cuvinte (caractere italice), 5-6 cuvinte-cheie (caractere italice), în limba română (rezumat) și engleză (abstract).

Introducere/Considerații preliminare.

Două-patru capitole, eventual sub-capitole. Opțional, dacă se consideră util pentru argumentare, pot fi incluse în articol tabele/grafice/imagini, cu trimitere din text către acestea. Ele vor fi expediate redacției odată cu articolul, în format jpeg/png/tiff. În cazul tabelelor, deasupra se scrie, „Tabelul nr. X: titlu”, iar în cazul imaginilor, hărți, etc., dedesubt se scrie Figura nr. X: titlu”. În ambele cazuri, se menționează sursa (dacă este cazul) în notă de subsol.

Concluzii.

4. Referințe bibliografice

Articolul va cuprinde note de subsol și bibliografie, după modelul ilustrat în cele ce urmează. Toate sursele bibliografice citate se indică în limba în care au fost consultate, cu transliterație în caractere latine dacă este cazul/opțional, traducerea titlului din limba străină; La notele de subsol, se începe cu prenumele autorului, iar la final se menționează și nr. paginii/paginilor (p./pp.).

Titlul unui articol se marchează cu ghilimele, iar numele revistelor și al cărților se marchează cu caractere înclinate (cursive) /italice.

Exemplu de carte: Milton G. Leherer, *Ardealul pământ românesc*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989, pp. 37 - 45.

Exemplu de articol: Anghel Andreescu, „Ardealul a fost și va rămâne pământ românesc”. în *Revista de Științe Militare*, nr. 2/2019, București, Editura Academiei Oamenilor de Știință din România, p. 96.

Sursele electronice se citează cu link-ul întreg, menționând autorul, titlul cărții/articolului (între ghilimele) și numele publicației (se indică și data la care a fost accesată).

Exemplu: Daniel Guță, „Cât de întinsă a fost Dacia antică. Regele care i-a lărgit cel mai mult granițele, dar nu a reușit să aducă pacea în ținut”, în *Adevărul*, nr.14 martie 2017, disponibil la <https://adevarul.ro/locale/hunedoara>cat-intinsa-fost-dacia-antica...>, accesat la 02 09 2019.

La bibliografie, se vor menționa toate lucrările citate în articol. Sursele se ordonează alfabetic, după numele autorului, scris cu majuscule.

Exemplu de carte: BUZATU G., *România sub imperiul haosului 1939-1945*, Editura Polirom, București, 2007.

Exemplu de articol: CALAFETEANU I., „Spolierea României la Tratatul de Pace de la Paris”, în *Historia*, nr.3/2014, București, Editura Polirom.

Sursele electronice se citează cu link-ul întreg, menționând autorul, titlul cărții/articolului (între ghilimele) și numele publicației (se indică și data la care a fost accesată). Exemplu:

DAVID A. V., „Generalul Berthelot – un francez cu inimă de român”, în volumul *Studii de istorie a înălțării și declinului nației românești*, Editura TENPUS DACOROMÂNIA COMITERRA, București, 2006, disponibil la <http://fscro.eu/generalul-berthelot-unfrancez-cu-inimă-de-roman>, accesat la 22 09 2019.

5. Evaluarea științifică a articolelor se realizează de referenții științifici ai revistei. Concluziile acestora sunt aduse la cunoștința autorilor, ele reprezentând argumentul pentru acceptarea/respingerea articolelor. În urma evaluării, există trei posibilități: *a) acceptarea articolului* spre publicare ca atare sau cu modificări minore; *b) acceptarea articolului* spre publicare cu modificări/completări de substanță; *c) respingerea articolului*.

Nota bene: Redacția își rezervă dreptul de a face sau de a solicita autorilor modificări ce se impun pe text. Articolul se predă redacției în termenul agreat și va corespunde formei finale a materialului în limba română sau în engleză. Traducerea în limba engleză (British English sau American English, respectând principiul consecvenței) trebuie să fie completă și corectă, corespunzătoare standardelor academice, întrucât ediția în limba engleză este indexată în baze de date internaționale și difuzată comunității științifice internaționale.

Citatele din lucrări/documente oficiale (legi, tratate etc.) și din declarațiile existente în limba engleză ale unor personalități trebuie preluate ca atare din original. *Ghilimelele* se notează astfel: în limba română „...”, iar în limba engleză: “...”.

Materialele nu vor conține informații clasificate.

Responsabilitatea privind conținutul articolelor revine în totalitate autorilor, în conformitate cu Legea nr. 206 din 27 mai 2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare. Autorul are obligația să supună articolul unui proces de analiză antiplagiat înainte de a-l preda redacției.

Articolele publicate sunt supuse legii copyright. Toate drepturile sunt rezervate Academiei Oamenilor de Știință din România, indiferent dacă se are în vedere întregul material sau numai o parte a acestuia, în special drepturile privind traducerea, retipărirea, reutilizarea ilustrațiilor, citatele, difuzarea prin mass-media, reproducerea pe microfilme sau orice alt mod și stocarea în baze de date. Sunt autorizate orice reproduceri, fără perceperea taxelor aferente, dacă este precizată sursa.

Nerespectarea acestor cerințe va atrage respingerea articolului. Trimiterea articolului către redacție constituie implicit acordul autorului în privința celor arătate.

Pentru mai multe detalii despre publicație, puteți accesa site-urile noastre: www.aosr.ro; www.stiintemilitare.eu.

Vă mulțumim!
Colegiul de Redacție